

ਪਹਿਲਾਂ: ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਆਰਐਸ ਮੋਗੀਆ, ਜੇ.

ਚਮਕੌਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 291 ਆਫ 1989

19 ਜੁਲਾਈ, 1990

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼, ਖੰਡ I, ਭਾਗ I—Ris. 3.12 ਅਤੇ 3.14— ਲਾਇਨ— ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿਚ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ—ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿਚ ਸਥਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ 20 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 'ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਕਿਯੂਐਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਿਛਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਿਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (ਉਸ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਪਾਰੀ ਖੇਡਣ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 5, 8 ਅਤੇ 9¹)

ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਜੈ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਦੁਆਰਾ 1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 6894 ਵਿੱਚ 25 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ।

ਐਸਕੇ ਸਿਆਲ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ ਐਸ ਮੋਗੀਆ, ਜੇ.

(1) ਇਹ 25 ਜਨਵਰੀ, 1989, 1986 ਦੇ CWP ਨੰ. 6894 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 25 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਹੈ।

Chamkaur Singh Mander V- State of Punjab (R. S. Mongia, J.)

(2) ਸਖੋਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੂੰ 12 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ। 13 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੋ. 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ)। 1962 ਵਿਚ ਚੀਨੀ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ha, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਆਮ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, - ਪੱਤਰ ਨੰ. 860-7GS-63-3567, ਮਿਤੀ 19 ਜਨਵਰੀ, 1963c ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਪੀਰੀਅਡ ਵੀ! . 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਤੋਂ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਤੱਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। 8> ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 26 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਨਿਯਮਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, 1964. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਹਦੀਨ ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਕੁਐਡਰਨ ਲੀਡਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ 1966 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਨਾਲ ਵਟਕੀਹਗ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਬਿਸ ਕੇਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ। 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ-ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਤੋਂ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ; a; ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ. ; T(hn/dnpayfn)pnt dj'^^allO-W; ਉਸ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ.

(3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਠੋਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪੋਸਟ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1983 ਤੱਕ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

Chamkaur Singh Mander v. State of Punjab (R. S. Mongia, J.)

ਇਹ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਸਥਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹਿਸਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਜੋ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰਥਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ 1, ਭਾਗ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਨਿਯਮਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ I (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਨਿਯਮ 3.14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਥੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ/ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਟੀ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ (1)।

(5) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 12 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਤੋਂ ਆਰਜ਼ੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਸਿਖਲਾਈ ਅਧੀਨ) ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 13 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਬਕਾਇਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ. ਇੱਕ ਫੁਟਕਲ ਦੁਆਰਾ. ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ- ਸਿਵਲ ਮਿਕ. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 1990 ਦਾ ਨੰਬਰ 52, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਾਰਥਕ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ (ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ') ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੜ ਹੋਰ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ

(1) 1976 (1) SLR, 55.

ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਾਰਥਕ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਨਿਯਮਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ 1983 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। -ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮ 3.12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ.

(6) ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਥੀ ਐਪਲ ਨੇ ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਅਜੇ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਨਿਯਮਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਤਫਾਕਨ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਪ੍ਰਿਡਿਅਨ ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ / ਸਿੱਚਾਈ ਫਰੈਂਚ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਹਵਾਈ ਸੈਨਾ ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ *ਟੀ ਆਰ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪੀਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਆਈ.ਪੀ.ਟੀ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ 1945 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ 1950 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸੇ ਅਸਾਮੀ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ 1959 ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1961 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਉਕਤ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964. ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.14 (ਏ) (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 29 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਹਰਿਆਣੇ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। . ਤੁਹੀ ਕਾ ਇਹ ਪਰਤਿਆ ਬਮ ਸ਼ਰਮਾ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ 'ਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਭਲੇ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਲਾਇਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3.14 (ਏ) (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਲਈ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਡੀ-ਕਨਫਰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਆਰ.ਆਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਰਾਮਲਾਲ ਖੁਰਾਣਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੰਗਾ ਸੀ। v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2)*, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਮਲਾਲ ਖੁਰਾਣਾ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਥੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੰਜ. 1963 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ 'ਰਾਮਲਾਲ ਖੁਰਾਣਾ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1975 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਮਲਾਲ ਖੁਰਾਣਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ

Hdtjfcf